

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăriei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 3 Februarie st. v.

(Δ) Cu vre-o câteva zile mai înainte s'a scris în coloanele acestui ziar, că noi Românii n'avem să perim. Facă politici concetățenilor nostri maghiari ce vor să, în Maghiari n'au să ne transformeze și cu atât mai puțin au să ne prăpădească.

Sunt mai bine de patru secol, de când bărbații politici ai aceleiași naționalități se opintesc să se stingă sau să se transformeze în aceea ce sunt ei. Au câștigat unele familii în partea lor, din care au ieșit pe urmă așa numiți „oláh-mágnások“, cam în chipul, cum au câștigat Turcii pe begii „turcesci“, fruntea poporațiunii slave din Bosnia și Erțegovina, și câte un scriitor. Dar în masa poporului n'au putut intra să facă proseliți în masse. Poporul a suferit și dela conaționalii sei de odinioară, transformați în „nobili“ unguresci, dar nici cu ajutorul papismului impetuos, nici al calvinismului îndrăsnic, n'au putut face nici o spărtură în șirurile adevăratei poporațiuni românești.

Poporul român a rămas chiar și pe unde și-a pierdut limba popor român.

A crescut poporul român la număr atât în Transilvania, cât și în ținuturile Ungariei proprii, mărginașă cu Transilvania, încât cu numărul e superior tuturor celorlalte naționalități, se înțelege, inclusiv cu naționalitatea maghiară.

Și dacă nu da contingente frumoase, în rinduri deosebite, și celorlalte țări române, care astăzi parte formează regatul dela Dunărea-de-jos, parte provincia rusească Basarabia, ar pute fi și mai superior, ar pute forma în regatul unguresc un teritoriu, despre care se se poată dice cu drept cuvânt, că este românească.

Căutând însă la spiritul timpului de astăzi, în care toate naționalitățile cu putere de viață caută a se afirma prin felurite hărnicii, nu mai putem fi mulțumiți cu simpla rezistență ca în trecut.

Altfel a fost lumea în trecut, altfel este ea astăzi și tot altfel au fost și sunt și pretențiunile ei. Renitența simplă devine în ziua de astăzi un ce, care nu se deosebește mult de vegetare. Ear vegetarea, cu toate că este și ea un fel de viață, în anumite împrejurări atîrnă mai mult în partea morții.

A fost lung trecutul, în care poporul român părea că politicesc ne vegetează. În secolul al șeptesprezecelea și al optsprezecelea ajunsese în o astfel de stare, încât inimicii lui îl credeau mort. Va să dîcă vegetarea trecuse într-o amorțeală, care semăna foarte mult cu moartea.

Dacă însă starea aceea amorțită n'a fost după-cum o creșură contrarii neamului românesc, să o spunem fără de rezervă, n'a fost cauza numai și numai puterea noastră de rezistență, ci și puțină desvoltare la compatrioții adversari neamului românesc. Aceștia, deși erau în favorabila pozițiune, de a dispune liber nu numai de soarta lor, ci și de soarta neamului românesc, încă erau cuprinși de un fel de letargie, în care viața intelectuală nu avea mai nici un rol. Ei, după-ce ajunseră a împiedeca viața spirituală a Românilor și a-i isgoni din viața publică în amorțeala vegetării politice, prea puțin s'au interesat de o viață mai înaltă spirituală. Ei s'au mulțumit a duce un traiu comod și bogat în plăceri. S'au ținut dar și ei la un fel de vegetare, care numai prin puterea ce o aveau în mână o sciau face să apară mai a viață decât cea a Românilor.

De aceea, când pe la mijlocul secolului actual au început și în țările noastre a străbate rațele civilizațiunii din Occidentul Europei, neamul românesc, deși și acum în pozițiune mai puțin favorabilă, s'a putut avînta cu o repeziune surprinzătoare pentru inamicii sei la desvoltarea unei puteri de viață, care contrasta foarte mult cu aparența amorțelii de mai înainte. N'a avut să alege mult până să ajungă pe asupritorii sei.

Nici puterea de rezistență din trecut, nici avîntul din timpul dela mijlocul secolului actual încoace însă se nu ne adoarmă.

Trebuie să băgăm de seamă, că acum avem de a face cu factori, care nu se mai mulțumesc numai cu un traiu bogat în plăceri. Avem de a face cu luptători, care vor viața noastră spirituală și prin aceasta toată viața națională să o stingă în noi cu totul, spre a ne altoi în locul ei pe a lor.

Altmintrelea n'ar ave înțeles nișuința de a ne paraliza toate hărnicile telurite, prin care se afirmă un popor, o națiune. Școalele de tot felul, câte au răsărit în timpul absolutismului și constituționalismului austriac „germanisator“, n'ar fi țință pentru săgețile legislațiunii unguresci, pentru săgețile guvernului unguresc și ale unei părți considerabile a societății maghiare.

Și dacă e vorba să fim băgători de seamă, să ne fie aminte, că atunci, când se tractează de lupta contra noastră,

săgețile nu sînt îndreptate numai contra înstrăinării românești.

Tot ce constituie viața unui popor cu aspirațiuni de o adevărată viață în concertul celorlalte popoare e luat la ochiu, îndată-ce aspirațiunile sînt românești.

Aci e numai decât agricultura, care în împrejurările țării noastre este și va fi încă timp îndelungat talpa țării. Nici ea nu scapă de năpasta de a constitui o țință pentru săgețile acelora, care vor paralizarea poporului românesc.

Românii din țările unguresci, ca popor agricol, din cauză că au fost zădărnici de sus, dela guvern, n'au putut înființa o reuniune agricolă, ci au trebuit în cele din urmă să se mulțumească cu una pentru extensiunea unui comitat și încă a unui comitat mai puțin agricol, cum este comitatul Sibiului.

Armele celor puternici, când e vorba de agricultura Românilor din țările unguresci, nu sînt exhaustate cu negarea unei reuniuni de agricultură mai extinse.

O armată întreagă de imposite, directe și indirecte, imposite de stat, municipale și comunale, însoțite de o mulțime de aruncări mai mari și mai mici, după florinul de imposit, se atîrnă ca Erinile din antichitate de bietul agricultor român și-l fac să îmbrâncească sub greutatea lor.

Îmbrâncit odată, agricultorul român cu anevoie se mai poate ridica.

Căci în urma impositelor vine executorul, care pune sechestru pe mobile și pe imobile pentru impositele neplătite. Agricultorul român fi este cu greu a le plăti, fiindcă după-ce sînt multe, produsele, lui sînt fără preț. El nu poate agonisi nici cât să trăească, de unde să mai iee el prețul, cu care să-și poată acoperi toate necazurile față cu statul, cu municipiul și față cu comuna. Cu el de altă parte nimenea nu are nici o considerațiune, el nu e spriginit de nimenea.

Mobilele și imobilele în cele mai multe cazuri vin la vîndare. Și se vînd. Dar' cum?

Din lipsa de cumpărători, o vacă, un bou, o părechie de vaci, o părechie de boi, o realitate imobilă, curte, grădină, pămînturi de arătură, fînațe etc. etc. se vînd pe prețuri de nimica, cu prețuri de batjocură, pentru vre-o câțiva crețari.

Statul, în al cărui nume se face vîndarea, nu-și poate încasa pretensiunea. Agricultorul, care a avut nenorocirea de a căde în mîna execuției, rămîne redus, ca să nu mai poată lucra mai departe. El e nimic. Nu-i rămîne decât sau să iee traista de grît și bețul în mână și să plece a-și cîrși hrana

pentru o păcătoasă și rușinoasă existență sau, dacă se simte mai în putere, să emigreze în țări străine, ca să-și cerce acolo norocul.

Precum e însă cu agricultorul, așa e și cu comerciantul și mai ales cu industriașul român. Planta aceasta tinere în grădina neamului românesc, industria, este expusă multor fatalități, în urma întocmirilor putericeilor țilei.

Impositele deoparte, războiul vamal cu România de alta, string toată poporațiunea regatului unguresc din vecinătatea României, cu preferință însă pe Români, care fac majoritatea ținuturilor din vecinătatea aceluia regat.

Din toată poporațiunea însă nimenea nu suferă ca comercianții și industriașii români, care înadins sînt excluși dela favorurile, de care se bucură mai cu seamă industriașii maghiari. Comercianții și industriașii români sînt strînși de imposite și de războiul vamal, ca și grăuntele între două petri de moară.

Precum vedem, numai rezistența simplă ca în trecut e, dacă o putem numi așa, o întreprindere prea riscată. Greutățile ce se pun în calea desvoltării sînt mai tot așa de felurite, ca și hărnicile câte se cer dela un popor cu aspirațiuni legitime de a figura în concertul altor popoare ca popor cu putere de viață.

Trebuie dar' să ținem cu rigoare cont de natura împrejurărilor din era constituțională, în care trăim. Și ținînd cont, nimenea nu va trage la îndoială, că mai cu seamă în era aceasta trebuie desvoltată o energie congruentă greutăților ce ni-se pun în cale. Numai așa vom pute scăpa de o stagnare nouă, care se ne împingă ear' pentru vre-o câțiva secolii înapoi.

Să nu ne lăsăm dar' numai în nedejde, că vom rezista și în viitor, cum am rezistat în trecut. Să căutăm cum să lucrăm mai cu spor în direcțiunea sau direcțiunile, în care ne-am apucat de lucru îndată după 1849.

Spre sfîrșitul acesta ne trebuie însă să nu fim prea nepăsători față cu interesele politice. Să ne silim, ca prin aceste să ne deschidem o cale mai largă pentru de a ajunge la altele, la cele intelectuale-morale și la cele materiale-economice.

Vedem, că calea cea dintîiu ni-se face cu totul imposibilă, întorcîm foaia, dar' pe loc se nu stăm.

Mai bine ar fi, când am progresa în amîndouă direcțiunile indicate paralel.

Ajungerea la țință ar fi și mai ușoară și mai sigură.

Adrese de aderență.

Ilustratîi Sale

Domnului general Traian Doda

în

Caransebeș.

Domnule General!

Sunt timpuri, în care o națiune trăiesc numai în un fiu al ei.

În acel timp ne aflăm astăzi noi Românii din Transilvania, Bănat și Țeara-Ungurească.

În Tine este și prin Tine se manifestă viața Românilor de sub ilustrul sceptru al Habsburgo-Lotaringilor.

În Tine vedem pe conducătorul nostru; ideile și convingerile Tale ne servesc de far luminător și la acele ne închinăm și noi Români din istoricii Munți-apuseni ai Transilvaniei.

Condu-ne și mai departe, Ilustre generale! și consolează-Te cu sentența eruditului Pascal, carele dice, că este o fericire a te afla pe un vas cercat de vifore atunci, când scii cu siguranță, că nu vei peri.

Abrud, în Ianuarie 1890.

Alexandru Filip, avocat, director de bancă și președintele revirului montan Bucium-Zlagna; Dr. Simeon Caian, medic montan; Alexandru Ciura, paroch; Nicodim Cothigel, proprietar; Silviu Lazar, comptabil; Romul Furdul, protopop; Ioan Iancu, preot gr.-or.; Ioan Macaveiu, proprietar de mine; Alexandru Macaveiu, proprietar de mine; Ioan Maior, paroch gr.-cat.; Alexandru Papiu, paroch gr.-cat. al Bistrei; Romul Marcu, cooperat; Petru Simu, cooperat; Ioan Todescu, paroch român gr.-or., membru pe viață al „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român“, asesor al scaunului protopresbiterial, director al mai multor societăți miniere; Iovu Babușiu, teolog absolut; Candin David, proprietar și director de mine; George Lupu, proprietar de mine; Ioan Danciu, proprietar de mine; George Ivascu, comerciant; Sima lui Ioan; George Borza, proprietar de mine; Lăneș Giurghescu, proprietar de mine; Radu Iantea, preot; George Mogoș, preot gr.-cat.; Alexandru Danciu, proprietar și director de mine; Dr. Laurențiu Pop; Dr. Basiliu Preda, avocat; Nicolae Lobonțiu, proprietar; Ion Papp, proprietar; Dionisiu Balossu, comerciant; Corneliu Muntean, învățător; Tereșiu Giurghescu, croitor; Teofil Faur, comerciant și George Pop.

Naivități guvernamentale. — Guvernamentalii din Cluj își exprimă nespusa părere de bine, că „politica naționalistă a Românilor“ a cădut, s'a înfundat, a dat faliment, ear' aceasta — pentru că „Gazeta“ și „Tribuna“ se ceartă, Dr. Aurel Mureșianu a rămas isolat, ear' Ioan Slavici se întoarce la Bucuresci.

Curat ca-și-când cauza națională română nu s'ar răzima decât pe „Gazeta“ și „Tribuna“, pe Dr. Aurel Mureșianu și pe Ioan Slavici.

FOITA „TRIBUNEI“

Un nou filoromân.

Așa cred, că nu numai părerea mea individuală este, că poporul românesc de nime în lume nu este mai puțin și mai rău cunoscut, ca tocmai de frații maghiari. De multe ori a trebuit să se accentueze în publicistica română, că Maghiarii, când e vorba de Români, arată nise păreri și vedesc o ignoranță ce și atunci nu li-ar face cinste, când vorba ar fi despre Tunguzii din Siberia sau despre Huronii din America.

Și cu toate aceste de o mie de ani încheiați locnesc Maghiarii cu Români împreună pe același petec de pămînt. Prin multe zile grele, prin multe primejdii au trecut împreună în decursul veacurilor, dar' de cunoscut nu se cunosc nici astăzi.

Voiu să fiu drept și să recunosc, că nici între Români nu vor fi mulți, care cunosc pe Maghiar în toată puterea cuvîntului și au, fie abnegațiunea, fie curajul de a-i recunoaște toate calitățile și bune și rele. Așa este și nici nu poate fi altcum, după un antagonism politic și social de atîtea amare de veacuri.

Mare însă este cu toate aceste deosebirea între Români și Maghiari. Între noi,

deși nu mulți, cel puțin unul, doi, câțiva se găsește, care urmăresc și cunosc cu deamîeruntul viața Maghiarilor în toate fazele ei.

Le sciu limba la perfecțiune, le cunosc aspirațiunile, țin cont de mișcarea lor literară și culturală, sînt capabili să le recunoască ce au bun și-și pot da seama de greșelile lor. Ear' în țesă generală opinia publică românească fără îndoială este mai corectă și mai aproape de adevăr în materie de viață maghiară, ca cea maghiară în materie de viață românească.

Cu totul altmintrelea la Maghiari. Câți din ei ne cunosc limba cel puțin binisor? Câți urmăresc activitatea noastră literară? Câți ne cunosc obiceiurile, tradițiunile și îmbelegata noastră literatură populară. Câți își pot da seama de ceea-ce am fost în trecut și sîntem și putem în prezent? Câți în fine le sciu și le pot toate aceste lalaltă?

Nici unul.

Francezi, Italieni, Germani și chiar și Englezi au cutierat țările locuite de Români, au scris deja o măricică literatură despre noi și au dat dovezi, că ne cunosc și au păreri corecte despre noi.

Maghiarii? Nimic, nimic.

Câte un articol de ziar scris de sus în jos, câte o polemică tendențioasă, plină de ură și de patimă; câte o lecție „binevoitoare“, în

care nu scie omul ce se admire mai mult, suficiența frivolă, cu care se vorbește despre noi, sau lipsa de tact și de decență, din care totdeauna sîntem tractați *en canaille*, căci veți Doamne, ei sînt boerii și noi sîntem slugile.

Meniți dela soarte să trăim pe vecie în nemijlocită apropiere unii de alții, în mare parte chiar mestecați unii printre alții, ar fi natural să pricepem odată, și noi și ei, că răul nostru ni-l facem, dacă nu ne înțelegem împreună. Ear' ca să ne putem înțelege, înainte de toate trebuie să ne cunoaștem.

Ei bine, Români o mai pricep, dar' Maghiarii nici-decum.

Adecă, dragă cetitorule, așa a fost în trecut, dar' în viitor nu va mai fi așa. S'a spart gheața și între frații maghiari.

Au înțeles pe semne și ei, că urgisiți neurgisiți, prosti neproști, răi nerăi, Români le sînt parte megieși, parte convetitori și în urmăre trebuie să țină seamă și de ei, precum seamă țin omul cuminat de toate lighioanele bune și rele, care se mișcă și trăesc în moșia lui.

Sînt adecă și vor mai fi și între ei oameni cuminți și contemplativi, care au înțeles, că și interesul lor este să-și cunoască pe acești Români, atât de consecuent ignorați până acuma, și să-și facă cunoștințe întregi obștii maghiare.

D-zeu să-și țină și să-și sporească.

Aceste idei îmi trecură una după alta prin cap, când posta îmi aduse într-o bună dimineață un volum elegant tipărit, cu inițiale colorate pe scoarță și pe tabla materiilor vestitor, că conține 12 novelete scrise în limba maghiară, despre care se spune în prefața scrisă de dl Jakab Ödön, un domn cu oarecare reputațiune literară, chemat nănaș al cărții sale de tînărul autor, că „cartea conține mici istorioare, sau mai bine dis scene mîrunte din viața nepretențioasă și liniștită a locuitorilor valachi din ținutul muntos al Zarandului“.

Cartea poartă titlul „Parasztok“ (Țărani) și este scrisă de un domn Lengyel Sándor, nume, după-cât scim noi, nou în literatura maghiară.

O fi vr'un băiat tînăr și va ave intenții bune, îmi diceam. — Să vedem.

Începui să frunzăresc, curios să ved, ce conține prima carte cu plămuii poetice maghiare despre Români ce am avut vr'odată în mână.

Vădui o mulțime de nume românești de localități cunoscute și mie, o ceată de Savine, Marine, Zenovii, Ioani, Stefani și alte nume românești.

— Adecă ce va voi omul? Va fi umblat pe acolo, va fi poate chiar crescut

prin munții noștri apuseni, va fi cunoscînd din copilărie acele frumoase locuri și viața idilică ce se scurge prin ele, și răpit de frumseța miilor de amintiri, pe care le-a adus de acolo, va fi riscat pasul îndrăsnit de a le îmbrăca în haina fantasiei și a le prezenta publicului maghiar drept produse ale tinerei sale muse.

— Bun gând, alduită întreprindere.

Sau doară are dreptate scriitorul prefaței, dl Jakab Ödön, când ne spune mai departe în scrisoarea sa de recomandățiune din fruntea cărții, că „nu conține nici o caracteristică specială și bătătoare la ochi, ci ne arată mai ales numai poporul fără orice deosebire de naționalitate“?

Nu-mi venia să cred. Dacă a avut în gând să arete numai „poporul“, adecă omenirea în general, ce lipsă are de stafagiul Găinei și al Vidrelor și ce lipsă de actorii români? Căci autorul unguresc a scris și pentru Maghiari.

Sau poate să fie eară vr'o intenție rea la mijloc? Cu durere trebuia să-și dic, că și aceasta e cu puțință.

Începui a ceti, și precum înaintam cu cetitul, tot mai mult mă dumeriam.

(Va urma.)

Noi credem de cuviință a-i încredința pe guvernamentalii din Cluj, că atunci, când vorba e de a combate actualul regim din Ungaria, „Gazeta” și „Tribuna” sînt în deplin acord, ear’ Dr. A. Mureșianu și I. Slavici sînt cei mai buni prieteni. Urma va dovedi.

Cestiunea naționalităților.

II.

* Ungaria a renunțat, — așa dice dl Falk, — din anumite cauze politice, de bunăvoie la o parte din atribuțiile suveranității de stat, — dar’ numai deocamdată, numai în anumite condițiuni și numai cîtă vreme stau aceste condițiuni.

Dacă în adevăr așa este, atunci noi, care sîntem deopotrivă cu dl Max. Falk cetățeni ai statului ungar, trebuie să ne tragem seamă, cum am ajuns noi să renunțăm la o parte din suveranitatea statului, pe care îl constituim împreună cu dl Falk, care sînt „cauzele politice” ale acestei renunțări, care sînt „condițiunile”, în care ea s’a făcut.

În bățlia dela Mohaciul statul ungar a pierdut „toate atribuțiile suveranității”; după bățlia aceasta nu mai aveau la ce să renunțăm, deoarece ce stat ungar independent și suveran, ca „întreg organic unitar”, nici nu mai exista, nici nu era cu putință.

Am ales deci drept rege al nostru pe fratele puternicului Împărat Carol V., fiindcă sperăm, că el, ajutat de oștirile împărăției germane și ale regatului spaniol, va recăștiga atribuțiile suveranității regatului ungar și va trece la noi o parte din ele.

Speranțele noastre, deși abia foarte tîrziu, s’au realizat: oștirile venite din Apus au alungat sub conducerea prințului Eugen de Savoya pe Turci din toate țările coroanei ungare și a recăștigat prin tratatul de Carloveș și prin cel de Pasaroviț „toate atribuțiile de suveranitate” ale regatului ungar, lăsându-ne și nouă o parte din ele.

Deși noi înșine și noi singuri nici n’am recăștigat, nici nu puteam să recăștigăm aceste atribute, nu eram deloc mulțumiți cu partea ce ni-s’a lăsat din ele și de atunci și până în ziua de astăzi ne luptăm mereu și profităm de toate strimțorările eliberatorilor noștri, pentru-ca să stocăm mai mult și tot mai mult.

Acesta e adevărul istoric.

Timp îndelungat țările coroanei ungare n’au fost „un întreg organic unitar”, ci parte împărăție otomană, parte adaus cu pozițiune indefinită la imperiul german așa numit roman. În urmă, după tratatul dela Carloveș, ele, deși fără-ca să fie considerate drept parte din acest imperiu, erau administrate din Viena și ocupate de oștiri împărătesci. Abia în ajunul morții împăratului Carol VI., cea din urmă odraslă bărbătească din Casa de Habsburg, se definește întrucîtva pozițiunea lor în sancțiunea pragmatică, nici atunci însă nu ca stat de sine stătător și înzestrat cu toate „atribuțiile suveranității”, ci ca „țări ereditare” ale Casei de Austria.

În timpul războiului de șapte ani, în ajunul marelui revoluțiuni franceze, în al celui dela 1848 și după catastrofa dela Sadowa am mai stors cîte ceva, dar’ dl Falk recunoaște și el însuși, ca stat înzestrat cu „toate atribuțiile suveranității” nu e Ungaria nici astăzi.

Noi nu știm deci, care sînt „atribuțiile de suveranitate”, la care am renunțat de bunăvoie vre-odată: știm numai, că nici la 1867 nu am putut recăștiga toate atribuțiile aceste și că Ungaria nu e nici astăzi stat de sine stătător, ci parte din monarchia austro-ungară: așa, cum îl înțelege dl Falk, nu a fost statul ungar decît în timpul guvernării lui Ludovic Kossuth, care vrea să fie socotit cetățean al Ungariei fără-ca să considere pe Francisc Iosif I. drept Rege al seu.

E evident, că „bărbații cu vață” nu vor pute să-i înduplece pe cetățenii români ai regatului ungar a primi acest punct de vedere.

Înțelegem, că n’ar fi decît continuarea lucrării urmate în timp de două sute de ani, dacă noi cetățenii regatului ungar și astăzi, în ajunul sguduirii sociale, pe care toată lumea o prevede, am profita de ocaziune, ca să mai obținem încă cîteva din atribuțiile de suveranitate atât de demult pierdute.

Și aceasta și este ceea-ce ne cere dl Falk, când stăruie, că „bărbații cu vață” să-i despartă pe Români de generalul Traian Doda și să-i facă adevărți ai statului maghiar.

Admitem, că cererea e firească, dar’ tot atât de firesc lucru e, că lupta pentru obținerea tuturor „atribuțiilor de suveranitate” au să o poarte singuri aceia, care se simt bine în statul ungar, eară nu și Românii, care se simt foarte rău în el.

Pe Români idea unui stat ungar independent și înzestrat cu toate atribuțiile suveranității îi lasă cu deservire răci, ear’ vina, că așa este, nu e a lor, ci a celor-ce ne guvernează. Nici pentru vechia Austrie, care n’a putut să ne susțină în pozițiunea mai priincioasă pentru dezvoltarea noastră culturală, pe care o avusem, nici pentru Austro-Ungaria, care ne-a lăsat la discrețiunea guvernului din Budapesta, nici mai ales pentru statul ungar, care nu ne promise nimic bun și sigur, noi Românii nu putem să ne încălțim. Aceia dintre concetățenii noștri, care se simt bine în regatul ungar și nu sînt cu toate aceste mulțumiți cu pozițiunea ce i-s’a creat statului ungar la 1867, au să poarte ei singuri lupta pentru independență, siguri fiind, că Românii, dacă stările de lucruri rămân tot cele de astăzi, nici cu dinșii, nici cu adversarii lor nu se vor uni. Căci ei nu se pot uni decît cu cei-ce le dau garanții pe deplin sigure, că nu vor mai fi jigniți în dezvoltarea lor națională, ear’ asemenea garanții nimeni nu li-a dat până acum.

Se poate însă, că mai curînd ori mai tîrziu li-se vor da asemenea garanții, căci deși lealitatea lor e astăzi pusă mai presus de ori-ce îndoaială, sînt foarte mari interesele, care cer să se pună capăt nemulțumirii, de care ei sînt agitați, pentru-ca să poată fi nu numai cetățeni leali, ci totodată și luptători avîntați în țările de grea încercare, de care ne apropiem.

Nu mai sîntem noi Românii popor nevîrstnic, cum am fost la 1848 și la 1866; vorbele frumoase și făgăduințele formulate în termeni vagi nu ne mai ademenesc. Ne supunem, ca oameni cuminți, forței majore, dar’ lumea toată știe, că n’am recunoscut nici-odată și nu recunoaștem nici astăzi caracterul național maghiar al statului ungar, n’am renunțat și nu renunțăm la dreptul nostru de a fi întîmpinați pretutindenea în viața comună în limba noastră românească, am stăruit și stăruim a ave-aici în țeara noastră o viață în toate părțile ei românească, ne-am simțit și ne simțim deopotrivă cu ori-și-care alți concetățeni ai noștri și în ceea-ce privește sarcinile, și în ceea-ce privește drepturile.

Pot să fie între Români oameni, ba chiar „bărbați cu vață”: ei nu spun adevărul și au gânduri nemărturisite.

Noi, care vom în totă sinceritatea, ca buna înțelegere să se stabilească cît mai curînd și în mod trainic, spunem adevărul, fie el ori-și-cît de supărător pentru cei-ce din anumite „cauze politice”, în „anumite condițiuni”, „deocamdată” și numai „cîtă vreme” stau acele condițiuni dispun de puterea publică în regatul ungar.

Căci nu stă nicăiri scris, că ceea-ce a fost cu puțință în Boemia nu e cu puțință și în Ungaria, și mai mult decît atât nu voim nici noi Românii, dar’ nici cu mai puțin nu ne dăm.

Dacă actualii purtători ai puterii publice din regatul ungar nu vor să o înțeleagă aceasta, se vor găsi alții, care o vor înțelege, căci sînt mari de tot interesele, care cer să se facă cît mai curînd pace în țeara noastră.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiul, 3 Februarie st. v.

Afacerea asilelor de copii în Ungaria.

Se știe de ce e vorba: De un nou mijloc de maghiarizare. Ancheta, pe care ministrul de culte și instrucțiune publică a convocat-o în afacerea proiectului de lege despre asilele de copii își continuă consultările sale și într-una din ședințele ei din urmă a și luat hotărîrile, care, privity din punct de vedere și pedagogic și național, sînt de o importanță deosebită pentru toți locuitorii acestei nefericite patrii. Desbateră ședinței de Mercuri s’a învîrtit anume prelungă două întrebări: Dacă e ori nu să se pronunțe obligativitatea asilelor de copii și dacă instrucțiunea să se facă numai în limba maternă ori paralel cu aceasta și în limba statului, — în cea maghiară. Episcopul Deutsch a vorbit din nou în contra obligativității și a fost de părere, ca în această privință să se întrebuințeze numai mij-

loace morale. Inspectorul de școale Réthy, — acest maghiarizator, care, dacă ar pute, ar face și din petrii Maghiari, — s’a declarat hotărît pentru obligativitate. Dr. Fodor, care și-a expus scrupulii ce-i are pentru sănătatea corporală și morală a copiilor, dacă priveghierea lor nu se va face în mod expert, s’a declarat și el în contra obligativității. După aceste s’a votat asupra ș-lui și s’a luat hotărîrea, că toți părinții să fie obligați a-și trimite copiii în asilele de copii, afară dacă vor pute dovedi, că copiii sînt și acasă bine îngrijiți.

O desbatere mai lungă a provocat cestiunea limbii de instrucțiune și în special propunerea inspectorului de școale Réthy, ca limbii maghiare să se acorde în aceste asile atîta teren, cît să se poată căștiga cunoscințele necesare pentru instrucțiunea din școale. Un anumit Aladár György a mers și mai departe și a cerut, ca limba maghiară să se învețe paralel cu limba maternă. Superintendentul Deutsch a rostit acî un discurs mai lung, în care și-a exprimat temerile sale, că dacă s’ar primi propunerea lui Réthy, prin aceasta s’ar nasce nemulțumire și indispoziție în populațiunea nemaghiară. El a afirmat, că e în contra pedagogiei lui Fröbel a întemeia asile de copii cu două limbi; el în Germania nu cunoaște nici o școală, în care, afară de limba maternă, s’ar mai folosi și altă limbă. El se declară în contra teoriei, de a introduce două limbi în asilele de copii, pentru-ca aspirațiunea aceasta nu ar produce rezultate binecuvîntate. El laudă prudența proiectului de lege, care face cu deservire în această privință. Se declară în contra propunerii lui Réthy. Inspectorul de școale Verédy a vorbit numai din punct de vedere pedagogic și s’a declarat numai în contra unei instrucțiuni speciale în limba maghiară. Ajungînd treaba la votare, propunerea lui György a fost respinsă și s’a pronunțat în folosul propunerii dlui Réthy, ca în asilele de copii să se folosească limba maternă la ocupații și copiii de cinci ani să fie pregațiți pentru instrucțiunea maghiară, pe care o încep în primele clase elementare.

Din parlamentul maghiar.

În ședința dietei dela 12 l. c. s’a început desbaterea asupra bugetului ministerului de finance prin raportul referentului Alexandru Hegedüs. După unele observări și întrebări din partea deputaților Ios. Molnár, Görgey, Szalay, Bujanovics și Tóth și după expunerile ministrului de finance Weckerle s’a terminat desbaterea generală și pe ședința următoare s’a pus la ordinea zilei desbaterea specială asupra bugetului din cestiune.

În ședința de alaltăieri s’a început apoi desbaterea specială cu poziția „oficiile de dare”, undemistrul Weckerle a răspuns la mai multe gravamine, că guvernul are de gînd să înființeze patruzeci nouă oficii de dare. O discuție mai lungă s’a încins asupra dării de cărmărit și aceasta a ținut până la 2 oare d. a. Continuarea desbaterii s’a amînat pe ședința proximă.

România.

Cestiunea dării în judecată a guvernului prezidate de Ioan Brătianu a fost în sfîrșit rezolvată potrivit cu interesele țării și propunerea de punere sub acuzațiune a fost respinsă. — Dar’ nu acest vot al camerei române e ceea-ce caracterizează situațiunea. Din discuțiunile urmate timp de două săptămîni a ieșit cu toată certitudinea la iveală, că comisiunea de informațiuni, deși a răsfoit timp de două luni de zile toate arhivele ministrilor, nu a putut să găsească dovezi suficiente pentru vinovăția vre-unuia dintre bărbații, care l-au ajutat pe Ioan Brătianu în greaua lucrare ce a sîvîrșit în timp de 12 ani. Pentru-ca să surprindă deci camera și să seculă opiniunea publică, comisiunea a falsificat o mulțime de acte publice. Astfel numai oameni ca G. Panu și N. Blaramberg au mai îndrăznit să susțină acuzarea în fața cătorva dintre cei mai distinși bărbați ai României, care au combătut-o cu toată hotărîrea. Cu atât mai penibilă e impresiunea, pe care a produs-o Lascar Catargiu, care, luînd cel din urmă cuvîntul, a stat alături cu Panu și Blaramberg, — ceea-ce numai în virtutea vre-unui angajament luat de mai înainte a putut face. — Și grea de tot e lovitura, pe care a primit-o șeful conservatorilor, căci ea-

mera, cu care a guvernat, în loc de 102 voturi (majoritatea cerută) a dat numai 67 (nu 77 cum se dîcea în depeșa publicată de noi) pentru propunerea susținută de d-sa.

Prin votul acesta se încheie lungul șir de frămîntări, prin care a trecut România în timpul celor din urmă doi ani, și nu mai poate să fie departe ziua, când la București ear’ va fi un guvern stabil și tare.

Conferența internațională în cestiunea lucrărilor.

După o telegramă din Paris, ministrul Spuller a împărțit în consiliul de miniștri dela 13 l. c. n., că ambasadorul german Münster i-a adus la cunoscință ordinea împăratului german în cestiunea lucrărilor împreună cu o scrisoare a cancelarului imperiului german, care însărcinează pe ambasadorul german a invita pe Frania la conferența proiectată. Ministrul a dat colegilor sei deslușiri despre cestiunile, care se pun la ordinea zilei prin această invitare, și i-a înconșcințat, că el a luat hotărîrea, de a recerca diplomația germană pentru deslușiri întregitoare cu privire la mai multe puncte. Ambele cabinet vor avî prin urmare să pertracteze încă un timp oare-care, înainte de a pute Frania să deie un răspuns definitiv. În cercurile parlamentare din Frania oamenii sînt aplecați a crede, că acest răspuns va fi refuzător. Din altă parte se anunță însă, că guvernul elvețian are intenția, de a renunța la invitarea ce a făcut-o deja pentru conferența din Bern dela 5 Maiu a. c. n. Guvernul elvețian se va alătura propunerii germane și își va retrage propria sa propunere.

„Le Temps” observă, că Frania numai după multă trăgănare a primit propunerea elvețiană, deoarece conferența din Bern ar avî un caracter curat teoretic. Conferența din Berlin s’ar pără a avî o altă importanță; nu trebuie deci să surprindă pe nimeni, dacă guvernul își cumpînescă răspunsul. De altmintearea o depeșă, pe care diarul „Pester Lloyd” o primesce din Paris, spune, că guvernul francez în scurt timp se va declara pentru alăturarea la propunerile Germaniei, cu atât mai virtos, cu cît reuniunile socialiste din Frania ar înscena pentru cazul abstenenței o grevă generală.

Tulburările din Bulgaria.

Diarul croat radical „Hrvatska” primesce din Sofia preste Pirov un raport despre situația din Bulgaria. În acest raport se spune, că conjurațiunea lui Panița a fost îndreptată mai ales în contra lui Stambuloff și Mutkuroff. Dacă de astădată e înăbușită, agitațiunea arde și mai departe sub spuțe, și nu-i trebuie decît o mică schînteie, pentru de a pune în flacări întreaga Bulgarie. Neîndestulirea cu regimul lui Stambuloff ia dimensiuni tot mai mari. Poziția lui Stambuloff e încă și acum nesigură. Mai ales în armată domnescă mare amărăciune în contra lui pentru procurarea puscilor Mannlicher, în contra cărora s’au fost declarat toți ofierii de stab. Depunerea prefectului de poliție din Sofia, Vasmadzeff și preterarea mai multor ofieri bătrîni cu privilegiul avansamentelor au procurat lui Stambuloff mulți dușmani. În primăvara viitoare va urma probabil o răscoală generală.

După o telegramă din București, ambasadorul rusesc Hitrovo e foarte compromitat în urma evenimentelor din Bulgaria și în zilele proxime va pleca la Petersburg spre a face raport în persoană.

Ludovic Mocsary despre administrațiunea de stat.

(Urmare și fine.)

A accentuat trei lucruri relativ la aceea, că cum are să fie administrațiunea publică. Ântîiu, — așa ne spune, — trebuie să fie națională, să poarte în toate părțile și în toate mișcările ei caracterul maghiarității statului, care nu se poate sacrifica nici unei considerațiuni de altă natură. Al doilea este, că să apere și să cultive într-o formă și în mod egal drepturile și interesele tuturor cetățenilor patriei. Al treilea este, că administrațiunea să fie curată. Eu așa cred, că atunci ar fi purces corect fiitorul conducător de frunte al administrației, dacă între recerînțele înșirate taxative ar fi pus pe cea din urmă la locul prim, anume, că administrațiunea are să fie curată.

Ce însemnează cuvintele, că administrațiunea are să fie națională, sau parafrasa lor, că are să

poarte în toate privințele timbrul maghiarității statului? Căci de altfel de administrație la noi, sau în ori-care țeară, nici nu poate fi vorbă. Guvernul nostru propriu administră țeara, nu vre-o putere străină, cum a fost pe timpul lui Bach. Prin urmare aceste cuvinte n’ar fi altceva, decît o expectorațiune patriotică, care nici nu s’ar potrive să figureze între punctele înșirate ale unui program, dacă n’ar ascunde într’însa un lucru foarte special, pe care simplamente nu voim să-l numim pe nume. Acest lucru special este maghiarizarea, care și după Tibád este motivul principal al introducerii administrației de stat și după el este principiul de căpetenie, ear’ nu dreptatea și curățenia administrației, nu administrația bună.

Dela depozadarul fiecărui portofoliu ministerial s’ar pute aștepta, ca să-și țină de datorință a conserva cercul de drepturi al resortului seu și a-l feri de ori-ce alterațiuni a naturii sale. Noul secretar de stat în conformitate cu aceste ar fi putut dice colegilor sei din celelalte ministere: Dacă voi vreți și puteți face propagandă de maghiarizare, faceți, dar’ eu nu pot permite, ca resortul meu să devină un fel de EMKE, pentru-că datorința mea este în prima linie, ca administrația să fie curată și dreaptă pentru toți. Dacă o consiliu de miniștri, sau cu deosebire ministrul de culte, dar’ ca eu să iau așa ceva asupra mea, să nu poftiți. Și noul secretar de stat la tot cazul n’ar fi documentat puțin patriotism, dacă și-ar fi înțeles chemarea astfel.

Și el în adevăr are sentimentul, că administrația este scop pentru sine, că dacă voesc să fie curată, nu este permis să se abată dela merirea ei adevărată prin nici un fel de scopuri secundare. În aceasta zace curățenia adevărată, ear’ nu numai în aceea, ca funcționarii să nu fure și să nu jefuească. Dice mai departe: „Administrația n’are să se pună în serviciul nici unei națiuni sau confesiuni”. De serviciul naționalității aici nici nu poate fi vorba, prin urmare cum se va pute împlini primul punct din program, adică conservarea caracterului „național”, sau tendința de maghiarizare, dacă administrației nu-i este permis să se pună în serviciul naționalității maghiare?

Sînt va să dică aceleași contradicții, pe care le-am vădut și în declarațiunile celui-alt personagiu însemnat din resortul administrativ, ale contelui Iosif Zichy, și cu care ne întîlnim la toate ocaziunile, când e vorba de tema naționalității. Deoparte se accentuează în frase frumoase poporul iubit, al cărui fiecare membru este copilul iubit al patriei, se vorbește, că deosebire de religiune și confesiune nu există, ear’ de altă parte se propoveduesc lățărea maghiarității cu mijloace administrative. Se dice, că administrația n’are să fie pusă în serviciul nici unei naționalități, dar’ menirea „națională” se consideră ca scop principal și spre acest sfîrșit se voesc a nimici vechiul sistem de autonomie comitatensă, pentru-că prin birocrația, cu care se va substitui aceasta, „să se poată mai cu succes afirma interesele statului”, sau cu alte cuvinte să se creeze un nou aparat puternic pe seama maghiarizării. Ei bine, aceste sînt lucruri incompatibile și întrebarea este numai aceea, că oare este la mijloc amăgire de sine sinceră, sau o tactică, care se folosește de împregiurarea, că la noi, când se pune în perspectivă maghiarizarea, se poate duce opinia publică prin apă și prin foc, se poate face ori-și-ce, fără a fi nevoie de vre-o dibăcie deosebită pentru a coperi contradicțiile. Frasele sfărăitoare sînt deajuns, ele au efect necondiționat.

„Nosce te ipsum”.

Un amic al nostru a publicat sub titlul acesta un șir de trei articoli, care au produs oare-care impresiune în toate cercurile românești. Dl. A. B., un alt amic al nostru, a crezut că-i face cauzei un bun serviciu, dacă rectifică unele fapte reamintite în acel șir de articoli și combate cîteva din vederile exprimate în el. Nu ne îndoiim, că cetitorii „Tribunei” se vor fi bucurat împreună cu noi de această schimbare de vederi precît de interesantă, pe atît de instructivă. Aci ne vedem cu toate aceste siliți să curmăm publicarea „răspunsului” dat de dl A. B., care a ieșit demult din cadrele diarului nostru și atît prin lungimea lui excesivă, cît și prin spiritual particular ce străbate din el a devenit supărător pentru o mare parte din cetitorii „Tribunei”.

Autorul articolilor intitulăți „Nosce te ipsum”, voin să lămurească cîteva cestiuni de interes politic cu totul actual, a luat drept punct de plecare un șir de fapte istorice și s’a răzimat pe vederile emise de cîteva dintre autoritățile noastre în materie de istoriografie, cum sînt G. Șincai, S. Clain, Eudoxiu Hurmuzachi, Papiu Ilarian și alții.

Dl A. B. își dă silința să arate, că acesti istoriografi ai noștri nu sînt totdeauna exacti în ceea-ce privesc relatarea faptelor și adese-ori greșesc, când e vorba de apreațiarea lor.

Nu mai rămâne nici o îndoială, că Șincai, Clain, Hurmuzachi și ceilalți istoriografi ai noștri au putut și ei să grosească și că e mare meritul de a corecta lucrarea lor. Nu e cu toate acestea mai puțin adevărat, că corectarea aceasta n'are să se facă într'un lung șir de articoli scrisi în pripă și aruncate în coloanele mai puțin cetite ale unui ziar, ci într-o lucrare chibzuită și servită mai pe-n-delete.

Am fi deci foarte mulțumiți, dacă dl. A. B. și-ar aduna materialul, l-ar studia în toată tigna și ar scrie — nu un „răspuns” la câțiva articoli de importanță trecătoare, ci un șir de studii serioase asupra greșelilor comise de istoriografi noștri. — Ar fi pentru noi o onoare să publicăm asemenea studii și o bucurie să le vedem publicate aiurea: pentru o nesfârșită polemică cu oameni morți, pe care ni-i reamintim cu pietate, nu e însă destul loc în coloanele „Tribunei”.

Trebuie totodată să accentuăm din nou, că „Tribuna” e un organ politic și că noi avem să judecăm toate lucrurile din punctul de vedere al importanței lor politice. Pentru noi, ca redactori ai „Tribunei”, meritul de a face ca câteva mii de Români să treacă dintr-o biserică românească în cealaltă nu există, ci numai meritul de a fi cultivat în Români simțăminte religioase și cele naționale, virtuțile cetățenești și conștiința dignității bărbătești.

Timp foarte îndelungat Blajul a fost centrul vieții naționale românești, punctul, dela care au pornit toate miscările noastre culturale și toate acțiunile noastre politice: numai de aceea punem noi atât de sus pe oamenii, care au făcut ca așa să fie și pe care dl. A. B. nu-i judecă din punctul nostru de vedere, care e cel românesc.

Încetul cu încetul, oare-cum fără de veste, centrul vieții noastre naționale s'a mutat aiurea: nouă ni-e indiferent unde, căci lucrul de căpetenie ne este să fie undeva, pentru-ca Români să știe încărto au să-și îndrepteze privirile.

Căci deosebirea confesională pe noi nu ne interesează, nu ne determină, nu ne ating: vedem între Români numai frați buni și oameni slabi de ânger.

CRONICĂ.

Dela Curte. Maiestatea Sa Monarchul a acordat alături inaintea amedei audiențe generale. După ameați a avut loc un dîneu de Curte, la care au luat parte contele Hartenau, ministrul de externe contele Kálnoky, toți ministrii ungari și digitarii Curții. Archiducele Francisc Salvator a sosit aji în Budapesta.

Noi comiți-supremi. După-cum aflăm din „Pester Lloyd”, în culorale casei deputaților se spunea dîlele aceste cu toată hotărîrea, că deputatul Zoltan Kállay va fi numit comite-suprem al comitatului Heves, ear' deputatul baron Emil Bornemisza comite-suprem al comitatului Solnok-Dobâca. Publicațiunea oficială va urma probabil în dîlele proxime.

Numiri. Ministrul reg. ung. de culte și instrucțiune publică a numit vizitatori școlari pe preoții gr.-cat.: Emil Artimovici pentru comuna Felső-Németi, Carceava și Secou; Nicolau Legeza pentru comuna Precopa, Tiba și Vainatna; Cornel Laurisîn pentru comuna Baceava și Orliova și George Lescisîn pentru comuna Sena.

Statute aprobate. Ministrul reg. ung. de interne a provădit cu clausula de aprobare sub Nr. 7832 statutele reuniunii de înmormântare gr.-cat. din Aid.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Ludovic Eliás în „Erdős” și minorenel Sigismund Kohn în „Kemény”.

Maghiaria — Utopia. La articoli publicati în cestiune naționalităților în „Arad és Vidéke” de un Român și de Dr. Max Falk își dă părerea și dl. R. I. (Rákosi Jenő) într-o scrisoare deschisă adresată redactorului lui „Arad és Vidéke” și publicată în „B. H.” Această lungă scrisoare, dictată de cel mai curat șovinism, se sfîrșește în următoarele concludențe: „Aven naționalități, dar o cestiune a naționalităților n'avem. Statul are drepturi și datorințe, asemenea și cetățenii. Statul poartă de grijă, ca fiecare să se bucure de drepturile sale și să-și împlinească datorințele; cetățenii poartă de grijă, ca și statul să facă asemenea, de acum sînt liberi și au constituție. Sub titlul naționalității nimeni nu se poate bucura de privilegii. Naționalitate, care-i dă caracterul și de care sînt legate datorințe are numai statul, pentru-că fără ea nu poate exista. Cât privește pe singuraticii cetățenii, este egal, că sînt Maghiari, Români, Sârbi, Slovaci sau Germani. Cât privește statul nu este egal, ci este imposibil, ca să fie altceva, decât maghiar. Prin urmare o cestiune a naționalităților, care nu încapă comod în cadrul constituției, nu există, nu este îndreptățită. Ceea-ce este, se face atunci și cauzează mai multe sau mai puține neplăceri și calamități; dar' va trece, ca o aspirațiune, care n'are conținut etic. Dacă însă susține cineva, că este una, care nu se unesc cu libertatea noastră constituțională, apoi aceea nu mai este cestiune a

naționalităților, ci tradare de patrie. Aceasta nu trebuie rezolvată, ci nimicită. Pentru-că aceasta nu voese frățietatea, ci gălăgia”. Numai de atîta îi doare pe domni șovinisti.

Concert și bal românesc în Cluj. Ni-se cere publicarea următoarelor: Programul concertului aranjat de junimea română din Cluj la 20 Februarie 1890. 1. G. Dima: „Uite mamă”, quartet executat de corul junimii. 2. Raff: „Valse de Juliette”, de Gounod, piano solo de d-șoara Ana Pop. 3. Verdi: Arie din opera: „Ballo in maschera”, cântată de dl. Nicolae Popovici. 4. Wieniawski: „Grand morceau de Concert”, Adagio élégique, Polonaise, violină și pian prin d-șoarele Sidonia și Ana Pop. 5. a) G. Dima: „Cântec de toamnă”; b) P. Tosti: „Vorrei mori”; c) G. Ștefănescu: „Măndrulița dela munte”, cântate de dl. Nicolae Popovici. 6. G. Dima: „Hai în horă”, poezie de I. Tripa, quartet executat de corul junimii. Publicând programa concertului ne luăm libertatea a apela la spriginul binevoitor al publicului român, a cărui liberalitate e nemărginită, când este vorba de o întreprindere înscenată din partea tinerimii și cu un scop atât de nobil. Totodată rugăm pe toți acei preastim. domni, care ar voi să participe la concertul nostru și din întemplant n'au primit invitațiune, ca pe această cale să se considere de invitați. Cluj, la 14 Februarie 1890. **Comitetul.**

Din partene nu putem decât să recomandăm publicului românesc cu toată căldura spriginirea acestei întreprinderi a tinerimii române din Cluj, care cu petrecerile ei de joc, aranjate în scopuri de binefacere, a scit totdeauna să împeune și câte o producțiune declamatorică-musicală.

Pentru balul român din Viena au mai înscris încă următoarele dedicațiuni: 1. Tudor cav. de Flondor „Din depărtare”, vals. 2. Caras „Flori de primăvară”, vals. 3. I. Perna „Hora Dâmboviței”. Comitetul exprimă tuturor dlor compozitori și pe calea aceasta sincera mulțumită pentru simțul românesc și simpatia ce au manifestat-o față cu această întreprindere filantropică.

O giună proastă. În teatrul național din Cluj, „Kultur-Egylet”-ul maghiar și Românii au format dîlele aceste obiectul unei glume precă de frivole, pe atât de proaste. Cu prilegiul reprezentațiunii „Gardistului”, — ne spune „Erdélyi Híradó”, — Pölten a în-trebat pe căpitan: „De ce nu iubesc Valachi (Oldhok) „Kultur-Egylet”-ul maghiar? Întrebătorul, fără de a mai aștepta răspunsul căpitanului, a răspuns el însuși: „Nu-l iubesc, pentru-că el nu e — mămăligă”.

Grațiarea ducelui de Orleans. În cercurile bine informate din Paris circula fama, că grațiarea prințului de Orleans e iminentă. După toate semnele grațiarea va urma după ce va trece termenul de apelațiune și dacă nu se va ivi până atunci vre-un incident.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele ziarului „Sieb.-Deutsch. Tageblatt”.)

Budapesta, 15 Februarie n. Ludovic Csepregy, secretarul teatrului național, s'a împușcat din cauza iregularităților ivite în fondul Rathnot-fay-ian, administrat de el.

Contele de Hartenau (prințul de Battenberg) primesce comanda regimentului de Dragoni Nr. 7 și se va face mai târziu general-major.

Zanzibar, 15 Februarie n. Drept succesor al Sultanului ce s'a otrăvit s'a fost ales fratele seu, despre care se pretinde a fi europeanofil.

Belgrad, 15 Februarie n. În Radomir în Bulgaria a avut loc o ciocnire sângeroasă între locuitori și gendarmi.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 15 Februarie nou. Casa deputaților. În sedința de astăzi s'a terminat desbaterea bugetară, după ceea-ce ministrul de finance a prezentat bugetul financiar pro 1890, care s'a predat comisiunii financiare. După acesta deficitul face 508.901, care se acopere din numerarul caselor.

Fiume, 15 Februarie n. În starea lui Andrassy a intrat o deservită lipsă de poftă de mâncare. Pațientul e foarte slăbit.

Berlin, 15 Februarie n. Discursul de deschidere al împăratului în consiliul statului dîce, că misiunile ce-i așteaptă sînt pline de responsabilitate. Discursul s'a terminat cu ordinele împăreșci. Proiectele prezentate consiliului statului sînt ținute în secret. Împăratul s'a întreținut ostentativ cu cancelarul imperiului.

Roma, 15 Februarie n. În Camera s'a prezentat proiectul guvernului cu privire la asigurarea obligatorie a lucrătorilor, la care patronii contribuie cu 1/10, ear' lucrătorii cu 1/10.

Sofia, 15 Februarie n. Suditul rusesc Nandin a fost pus în libertate, deoarece-ce nu s'a putut dovedi, că ar fi amestecat în afacerea majorului Panita.

Bibliografie.

„Transilvania”. Foaia „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”. Iese la 15 a fiecărei luni. Redactor I. Popescu. Anul XXI. Nr. 2. Sibiu, 15 Februarie 1890. Sumar: Cărțile cele mai bune și bibliotecile populare, de Dr. George Popa. — Spicuri din autori străini asupra Românilor, de P. Broștean. — Lucrul de mână în școale, de G. Moian. — Cîteva observări asupra scrierilor din popor și pentru popor, de G. Sima al lui Ioan. — Literatură populară (doine), adunate de Ioan Pop Reteganul. — Partea oficială. Proces verbal al comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, luat în ședința dela 4 Februarie n. 1890.

„Convorbiri Literare”. Apare la 1-iu a fiecărei luni. Director: Iacob Negruzzi. Direcțiunea: Strada română 25. Editura și administrația stabilimentului grafic I. V. Socce, — București, strada Berzi 96. Nr. 11, București 1 Februarie 1890. Anul XXIII. Sumar: M.: Două poezii postume ale lui Eminescu. — N. Mandrea: Magistratura română. — I. L. Caragiale: Grand-Hôtel, Victoria română. — G. Crăniceanu: Nomenclatura română-latină (urmare). — I. Negruzzi: Ioan Creangă. — Cervantes: Don Quijote de la Mancha, trad. de S. G. Vărgolici (urmare). — Ascanio: Ad Asinium Polionem; Ad Apollinem; Ad deorum cultum reditus; Ad Septimium; Ad Plotium Numidam; Ad Fortunam; Ad Iecium, trad. din Horațiu (poezii). — Gr. Sima al lui Ioan: Un document istoric. — Bibliografie.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 18 Februarie st. n. a. c. mobilele lui Iosif Nagy decătră executorul judecăt. din Oroshaz.

— 20 Februarie st. n. a. c. mobilele lui Leopold Jokly decătră executorul jud. din Becicherecul-mare.

— 3 Maiu st. n. a. c. imobilele Catalinei Preczik decătră trib. reg. din Becicherecul-mare.

— 9 Martie st. n. a. c. imobilele lui Iosif Vigh, în Temerin, decătră tribunalul reg. din Neoplanta.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de dîle: — la rēnasul după Ioan Hotta (din Ohabaf.) și Rista Pascu (din Chișada) la tribunalul reg. din Timișoara.

Concurse în provincie:

— Contra Antonie Markotzi în Sibiu. Cncrs. cms. Iosif Jahn; massa crt. Dr. Coloman Albu. Term. de ins. 1 Aprilie; proc. de licit. 28 Aprilie.

— Contra Eduard Markotzi în Sibiu. Cncrs. cms. Iosif Jahn; massa crt. Ioan Altrichter. Term. de ins. 21 Aprilie; proc. de licit. 16 Maiu.

Calîndarul dîlei.

4/16 Februarie 1890.

Italian: Isidor.
Gregorian: Iuliana.

Soarele: răsare 7.6, apune 5.22

Buletin meteorologic.

Sibiu, 15 Februarie, 6 oare dimineața.

Precipuațiune atmoșf. în mm. (Mediul lunar 727.1)	Diferența după progiul	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vîntului
732.1	+1.6	-14.2	-4.2 — 14.2	S

Din țeară, 13 Februarie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Precipita- ții în mm.	Tempera- tura Celsius	Vântul	
			direcția	târnia
Budapesta	766	-4.7	SV	1
Sătmar	768	-6.0	V	1
Cluj	770	-9.0	S	1
Orșova	770	-4.0	V	1
Timișoara	768	-5.0	NV	1
Arad	767	-6.4	SV	2
Panciova	765	-4.4	SV	5

Sosiți în Sibiu.

La 14 și 15 Februarie n.

Hotel „Neuherher”. Egli, Langer, Grünberger și Ischerni din Viena; Vadas și Jakab din Budapesta; A. Kramolin din Timișoara și Schotsch din Sebeșul-săsece, comercianți.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Contele Ladislav Teleki; Acația Szekula, inspector general; Bela Blasek, medicinist, toți din Cluj. Iosif Krolap, major și Meichaner, căpitan, ambii din Brașov. Antos, major din Mediaș. Ladislav Pordé, profesor din Gherla. I. Ruppert și Sam. Robert, comercianți din Budapesta.

Hotel „Habermann”. Adolf Zeidler, privatier din Mediaș.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Abonament. Suspendu Nr. 35.

Duminecă, în 16 Februarie 1890:

„Der Trompeter von Säkkingen”. Operă în 3 acte prelungă un preludiu de Victor Nessler.

Luni, în 17 Februarie se va reprezenta tot această piesă.

Economie.

Schimbare în mersul trenurilor pe linia Odorheul-săcuiene—Sighișoara. Direcțiunea căilor ferate de stat reg. ung. face cunoscut, că de astăzi începînd între Odorheul-săcuiene și Sighișoara în loc de trenul mixt Nr. 5011 se va pune în circulațiune trenul mixt Nr. 5013. Plecarea trenului Nr. 5013, care în Hașfalău se va alătura la trenul Nr. 316 spre Brașov și în Sighișoara la trenul accelerat separat Nr. 309 spre Budapesta, va avea loc din Odorheul-săcuiene la ora 1 și 53 minute după amăzi. Sosirea în Sighișoara va fi la 4 oare 41 minute după amăzi.

Societatea fabricii ungare de arme. După-cum anunță „Neue Freie Presse”, ministrul reg. ung. de honveți a adresat societății fabricii de arme ungare un exmis, în care constată, că societatea relativ la furnisările, care erau să urmeze în primele luni ale anului curent, nu s'a ținut de termen, și că el a dispus deosebit preste 24.000 puști. În urma acestui exmis a avut loc ieri o ședință a consiliului de administrație al societății, în care s'a decis a se face reprezentațiuni la ministrul, deoarece-ce societatea se află în acel stadiu, că pierderea de până acum prin întărirea în terminarea modelelor s'a cauzat din partea guvernului și că prin urmare stagnarea de până acum nu e a se atribui societății.

Tariful pe zone în camera comercială din Viena. În ședința secțiunilor unite ale camerelor comerciale și industriale din Austria-de-jos ce a avut loc Luni în 10 l. c. n., consilierul camerei Leopold Altmann, spune „Neues P. Journal”, a subșternul următoarea propunere relativ la introducerea tarifului pe zone: 1. Să se adreseze o petițiune ministerului de comerț austriac cu rugarea: ca să introducă cât se poate de urgent pe căile ferate de stat austriace o reformă de tarif amăsurat împregiurărilor locale și basată pe sistemul pe zone și să se întrepună cu toată autoritatea sa, ca și căile ferate private austriace să se alăture la această reformă. 2. Să se invite camerele surori austriace de a face pași analogi. Propunerea s'a primit unanim din partea secțiunii unite. Presidiul camerei a fost apoi rugat, ca să ducă în deplinire propunerea încă înainte de finerea ședinței plenare.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 14 Februarie. Grâu, hectolitru 76—82 chilo fl. 5.80. până fl. 6.00, grâu mesteacat 70 până 74 chilo fl. 4.60 până fl. 5.40 scăra 70 până 75 chilo fl. 4.40 până 4.80, orz 62 până 66 chilo fl. —, până fl. — ovės 42 până 60 chilo fl. 2.40 până fl. 3.—, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80 mălaiul 78 până 82 chilo fl. 4.50 până fl. 5.50, cartofi 68 până 70 chilo fl. —, 90 până fl. 1.10 semințe de cânepă 48 până 50 chilo fl. 3.— până 9— mazărea 76 până 80 chilo fl. 5.— până 5.50, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 15.50, Nr. 4 fl. 13.50, Nr. 5 fl. 11.— slănină 100 chilo fl. 46.— până fl. 56.—, unsoreea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sēu fl. 38.— până fl. 34.— lumini turnate de sēu fl. 36.— până fl. 38.—, săpuna fl. 20.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.70 până fl. 2.—, cânepa fl. 30.— până fl. 32.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 l. % 55 până 60 cr., carnea de vită chilo 40 cr. carnea de vițel 30 până 45 cr., carnea de porc 42 până 46 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 20 până 25 cr.

Piața din Mediaș, 13 Februarie. Grâu hectolitru fl. 5.50 până fl. 6.—; grâu mesteacat fl. 4.50 până fl. 4.80 scăra fl. 4.20 până fl. 4.50; orful fl. — până fl. —; ovėsul fl. 2.65 până fl. 2.75; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 3.75; semința de cânepă fl. 7.50 până fl. 8.—; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; mălaiul hectolitru fl. 10.— până fl. 11.—; mazărea fl. 5.— până fl. 5.50; fasolea fl. 3.75 până fl. 4.—; lintea fl. — până fl. —; chiminul (sēcărean) fl. 40.— până fl. 45.—; sēu brut 100 chilogrami fl. 20.— până fl. 24.—; lumini de sēu vērșate fl. 36.— până fl. 40.—, unsoreea de porc fl. 60.— până fl. 65.—; slăcina fl. 41.— până fl. 50.—; cânepa fl. 36.— până fl. 38.—; fēnul fl. 1.40 până fl. 2.—; săpunu 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spiritul gradul 55 cr.; carnea de vită chilo 25 până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 32 cr. carnea de porc — până 44 cr.

Piața din Brașov, 7 Februarie. Grâu hectolitru fl. 6.40, grâu mesteacat fl. 4.30, scăra fl. 4.70, orz fl. 5.20, ovės fl. 2.80, cucuruzul fl. 3.80, mălaiul fl. 3.80 mazărea fl. 5.70, lintea, 7.60, fasolea fl. 4.20, crumpenele fl. —.90, carnea de vită p. chilo 36 cr., carnea de porc 44 cr., carnea de berbec 24 cr.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 12 Februarie n. s'a notat: ungurești bătrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., ungurești grei tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr. până — cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușoră 42.— cr., până 45 1/2 cr., românești, de Bakony grei 48.— cr., până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sērbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr., până 47 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr., până — cr., per 4 % cumpărați dela gară.

Eursa de mărfuri din Budapesta dela 13 Feb. 1890.

Sămînțe		Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
Grâu					
Bănățeneș nou	74	—	—	79	—
Grâu dela Tisa	78	8.60	8.65	79	8.70
Grâu de Pesta	78	8.55	8.60	79	8.65
Grâu de Alba-regală	78	8.60	8.65	79	8.70
Grâu de Bácska	78	8.60	8.65	79	—
Ungureș de Nord	74	—	—	75	—
Sămînțe, vechi ori noue		Solul	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Cantitatea per Hect.
Sécără	Orz	Nutreț de vînars de bere	70—72 60—62 62—64 64—66 — 89—41	8.05 6.50 7.15 8.40 7.45 4.90	8.50 6.85 8.71 8.75 7.80 4.95
Cucuruz (porumb)	Meiu	bănăț. de altsoiu	75 78	4.90 4.90	5.80 5.85
Hrișcă		n	—	—	—
Mărfi pe termen.	Grâu	de primă.	8.45	8.46	—
	n	de toam.	7.71	7.72	—
	Cucuruz	Maini-Un.	4.90	5.92	—
	Ovș	Aug. Sept.	—	—	—
Mărfi pe termen.	Ovș	de primă.	7.65	7.70	—
		de toam.	5.80	5.85	—
Produse diverse		Solu	Cursul		
			dela	până	
Preț pe 100 chilogr.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească	58.—	62.—	—
	n	franceză	—	—	—
	n	italiană	—	—	—
	n	roșie	38.—	41.—	—
	Oleu de rap.	rafinat	48.50	44.—	—
	Oleu de in	—	—	—	—
	Uns. de porc	dela Pesta	57.—	57.50	—
	n	dela țeară	—	—	—
	Slănină	svetătită	42.—	43.—	—
	n	afumată	54.—	54.50	—
	Seu	—	30.—	31.—	—
	Prune	din Bosnia, în buți	14.25	14.50	—
	n	din Sârbia, în saci	21.50	22.50	—
	Lictar	slavon, nou	—	—	—
	n	bănățeneș	—	—	—
Nuci	din Ungaria	—	—	—	
Gogoși	ungureș	—	—	—	
n	sârbesci	—	—	—	
Miere	brută	26.—	27.—	—	
n	galbină străcurată	28.—	30.—	—	
Ceară	de Rosensu	120.	121.	—	
Spirit	brut	12.50	12.75	—	
n	Drojdințe de spirit	15.25	15.75	—	

Eu am fost însuși în poziție de a vedea

Articles de l'Exposition universelle de Paris 1889.

MINUNIA și FARMECUL

RENUMITEI și NE MAI POMENITEI „EXPOZIȚII UNIVERSALE DIN PARIS”

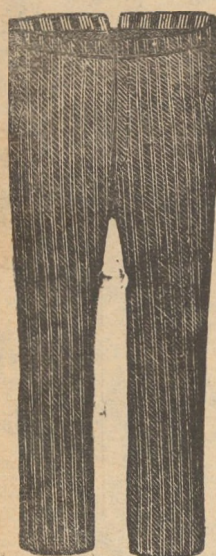
cu toate milioanele ei de rare lucruri celebre, cu maiestrosul „Dom Central”, cu grandiosul și necomparabilul palat de industrie împreună cu nenumăratele lui comori de artă și industrie. — În interesul negotului nostru indigen, în interesul moravurilor și obiceiurilor din patria noastră, am examinat cu ochiul unui specialist și am studiat cu deamănuntul îndeosebi avântul industriei franceze.

În urma experiențelor mele de mai mulți ani, mi-a succedat a face în Paris legături distinse, în urma cărora mă aflu în plăcuta poziție, de a pute servi onorabililor mei mușterți, precum și onorabililor cetitori ai acestui țiar, cu multe articole **prețioase folositoare, reale, practice și pline de artă** cu cele mai ieftine prețuri.

Întocmai cum „Turnul-Eiffel” este admirat de întreaga lume, așa de renumite și de căutate sunt și mărfurile, pe care le-am adus din Paris în 136 de lădi, și recomand fiecăru, care nu a fost însuși în Paris, a-și comanda din mărfurile aici indicate, pentru a se convinge, că așa ceva excelent de bun și ieftin nu mai există.

„Turnul-Eiffel”

Colossal de ieftin, bun și durabil.

1600 bucăți de PANTALONI de IARNĂ

gata, durabili în diverse mostre, **eleganți și fini**, pe care i-am primit în loc de plată, sunt siliți, câtă vreme mai țin proviziunea, să-și vând în detal sau en gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Sorta I-a din stoffe de modă gătiți	fl. 1.90
Sorta II-a din stoffe de Brün	fl. 3.25
Sorta III-a din stoffe de lână de oaie	fl. 4.50

Toți pantalonii sunt gătiți după cel mai nou jurnal din stoffe tari de iarnă și elegant. La comanda din țară e drept măsură suficientă lungimea pasului și cuprinsul pântecului.

Numai fl. 6.50

un rînd de haine bărbătesci

modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Brün, în orice mărime și în orice culoare, așadar laolaltă

1 păr. pantaloni, 1 giletă, 1 roc.

I. calitate.	II. calitate.
Un rînd întreg	fl. 8.50
fl. 6.50	III. calitate.
	fl. 10.50

Drept măsură e suficient să se arete la comanda lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea mânecilor, precum și culoarea, așadar laolaltă

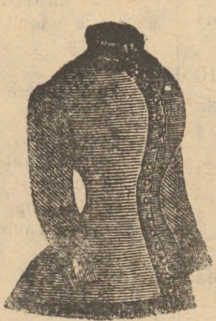
Aceleași vestimente pentru băieți după măsură de la 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.

Numai fl. 5

rocuri de pousse

elegante, gata, călduroase, cuprinsite, din cel mai bun pousse stirian, pentru ori-ce măsură, în orice mărime, în toate culorile, de toamnă și de iarnă.

Numai fl. 1.80

jachete de iarnă

pentru domni și dame, în cele mai frumoase culori de modă, se dau după ori-ce trup, e cea mai bună îmbrăcăminte de iarnă și de toamnă.

Numai fl. 1.80.

Numai fl. 1.75

bucata de toale de cai, se vînd de minune ieftin din cauza desființării fabricii de toale. — Cine își cruță cai, să-și cumpere aceste renumite

Toale de cai,

care nici-odată nu se mai pot căpăta așa de bune, de mari, de groase, de călduroase și de ieftine.

Grupul Nr. 5.

10 daruri prețioase.

Numai fl. 1.50.

- 1 lanț de aur de facon, foarte fin,
- 1 sipcă de țigaretă de spumă de mare,
- 1 țigaretă de țigaretă, țesătură de artă,
- 1 aparat de foc veșnic,
- 1 cravată de mătăș și atlas,
- 1 ac de cravată cu petri,
- 1 creion de nickel cu penă,
- 1 briceagă și scobitoare de dinți,
- 1 inel cu petri,
- 1 suvenir de Viena ca obiect de lux.

fl. 1. Fiecare articol. fl. 1.

1 orologiu de bronce ce merge regulat, cu garanță 1 fl.	1 lanț de orologiu din aur artificial cu acătătoare 1 fl.	1 inel din aur-double cu petri 1 fl.	1 medalion din aur artificial, cu petri 1 fl.	1 brățar dela expoziția din Paris 1 fl.	1 medalion de inimă din argint veritabil, probat 1 fl.
Cusmă de iarnă din peluș de Persia, cu vată călduroasă 1 fl.	1 pălărie bărbăt. din păsă moale foarte țipoare 1 fl.	4 cravate bărbăt. fiecare în altă formă și culoare, foarte fine 1 fl.	1 păr. mănuși călduroase pentru iarnă, din lână 1 fl.	1 jachetă de lână pentru dame și bărbați 1 fl.	1 păr. pantaloni de lână (sistem Jäger) pentru domni 1 fl.
1 cămașă bărbătească, foarte fin gătită, albă ori colorată 1 fl.	1 păr. ismene bărb. din pânză de casă bine lucrate 1 fl.	6 păr. ciorapi bărb. într-o culoare ori cu vîrghi frumoase 1 fl.	3 păr. ciorapi fem. într-o culoare sau cu vîrghi frumoase 1 fl.	1 corsetă cuirasată, fason parisian, foarte durabilă 1 fl.	12 batiste, cu margini colorate, chivite 1 fl.
1 cămașă femeiească din șifon ori în cu broderii 1 fl.	1 corsetă de noapte din șifon cu broderie fină 1 fl.	1 păr. ismene fem. din șifon, cu broderie fină 1 fl.	1 sucună călduroasă, cu bordure 1 fl.	3 șorțuri de casă, mostre frumoase și moderne, veritabile de spălă 1 fl.	1 șorț de lister, calitate bună, caro, chivit, 1/4 de mare 1 fl.
1 jachetă de dame din creton francez lucrată 1 fl.	1 haină de iarnă gata pentru copii dela 1—3 ani 1 fl.	1 covor de pat din stofă de jute desin frumos 1 fl.	1 cearceaf de tot mare și gata 1 fl.	6 merindare de in, mari și tari 1 fl.	6 ștergare, calitate bună, caro, chivite 1 fl.
1 față de masă bună damast alb ori colorată 1 fl.	6 serviette pe deplin de mari, albe ori colorate 1 fl.	1 năframă de mătăș 1 cot de mare și în ori-ce culoare 1 fl.	3 batiste de mătăș de Lyon, în mai multe culori 1 fl.	1 eventail cu zugrăvire artistică, foarte frumos 1 fl.	1 năframă mare călduroasă pentru dame, 1/4 de mare 1 fl.
1 pipă din spumă de mare artificială 1 fl.	1 sipă de țigaretă spumă de mare veritabilă cu chichilbar 1 fl.	1 pipă pentru burghet, spumă de mare artificială cu vergea cu tot. 1 fl.	1 aparat de foc, aprinde însuși cu ințea fulgerului 1 fl.	1 portmoneu tot din pele cu incheietoare 1 fl.	1 portmoneu pentru bani și documente 1 fl.
1 lămpă cu o lumină intensivă 1 fl.	1 satulă de cusut de mătăș cu scule de cusut 1 fl.	1 album pentru fotografii, foarte fin 1 fl.	1 briciag cu 4 tășuri, cu aparat pentru scoaterea dopurilor. 1 fl.	1 crucifix din metal topt, nu se poate sparge 1 fl.	1 oglindă de părete 35 cm. de mare, în cadru de nuc 1 fl.
6 linguri de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	6 furculițe franc. din argint de Phönix veritabil 1 fl.	3 cuțite de masă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	12 lingurițe de cafea din argint de Phönix veritabil 1 fl.	1 lingură mare de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	2 feșnice de salon argintărite fin, formă frumoasă 1 fl.
1 țigaretă de zahăr splendid argintărită și fină 1 fl.	1 moară de cafea, cea mai bună construcție, durabilă 1 fl.	6 tase de cafea calitate bună nepertitoare 1 fl.	Impăratul și împărăteasa, 2 frumoase figuri de decorațiune 1 fl.	3 broșuri de dame în mostre deosebite 1 fl.	1 briciu, tăș englez veritabil, foarte ascuțit 1 fl.

Grupul Nr. 1.

21 articole pentru dame.

Numai fl. 2.70.

- 1 mare năframă de iarnă.
- 5 năframă de grumazi parisienne.
- 1 părechie de cercei Pierre de Strass.
- 3 ace de broș franceze.
- 1 portmoneu de dame parisian.
- 1 lanț de aur double parisian.
- 1 sticlă de parfum cu miros plăcut.
- 2 pasta de dinți alabaster și pomadă.
- 6 săpunuri de toalete parisienne aromatice.
- 1 oglindă de toaletă cu saltar.
- 1 inel de briliant imit. pentru dame.

Grupul Nr. 2.

136 recuise de scris.

Numai fl. 1.—.

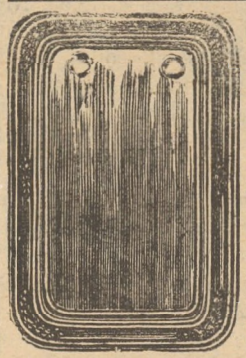
- 1 casetă elegantă conține următoarele: 50 coale hârtie de epistole fină, octav.
- 50 plicuri bune ce se potrivea la hârtie.
- 3 condeie de penă franceze durabile împreună cu capsule.
- 3 excelențe creioane Hardtmuth.
- 24 pene de scris într-o cutie.
- 1 frumos notes legat în lack.
- 1 coală hârtie sugătoare rosa.
- 1 lineal de lemn de cedru cu centimetru.
- 2 leniari și gumă.

Grupul Nr. 3.

120 articole pentru bărbați.

Numai fl. 2.70.

- 1 orologiu de bronz parisian ce merge regulat.
- 1 turn al lui Eiffel din nickel.
- 3 nasturi de cămașă din argint probat.
- 1 mașină de țigaretă de nickel francez.
- 100 de tuburi veritabil parisienne.
- 6 batiste parisienne, chivite.
- 1 cravată de modă parisiană de mătăș.
- 6 săpunuri de toalete aromatice parisienne.
- 1 frumos suvenir de Paris.

Oglindă de părete în cadru de aur fin

fl. 1.90

pro bucătă, câtă vreme țin proviziunea. Aceste oglinzi ce arată foarte frumos, limpede și luminoase sunt în cadru de aur splendid aurite și decorate cu arabesce, circa 55 centimetri de înalțe și 40 centimetri de lățime, o decorație pentru ori-ce locuință, de aceea nimeni să nu întârzie la comanda cât mai în grabă. Mai departe se ată și oglinzi mai mari, 67 centimetri de lungi și 47 centimetri de lățime, a fl. 4.65.

Fiecare se-și cruțe plumănilă și se-și cumpere pentru fl. 1.50

8 bucăți recuise de fumal:

- 1 pipă de lemn cu scurgere
- 1 vergea fină potrivită la ea
- 1 jăcăc din pele fin
- 1 aparat de foc de buzunar, calitate nenumărată
- 1 țigaretă de țigaretă
- 1 sipcă de țigaretă igienică, spumă de mare
- 1 excelentă pipă de casă scurtă
- 1 vergea pe potriveală.

Toate împreună fl. 1.50

1 bucată, 30 coți pânză de munte fl. 5.50.	1 bucată, 30 coți șifon fl. 5.50.	1/2 duzină batiste albe de in veritabil 90 cr.	1 garnitură de cafea colorată, 1 față de masă, 6 serviette fl. 2.25.
1 bucată, 30 coți gradual bun de atlas fl. 6.50.	1 rînd de haine de pat colorate fl. 6.50.	6 bucăți cearceafuri nechivite, 3 coți de lungi, 2 coți de lățime fl. 8.50.	1 duzină ștergare de in, Damast fl. 2.50.
1 bucată, 30 coți barchet alb fl. 6.50.	1 duzină batiste de in, cu margine colorată fl. 2.25.	O garnitură de bouret, din cea mai fină materie de bouret fl. 10.—.	1 rest de covor, 6 metri fl. 2.—.

Cucu!

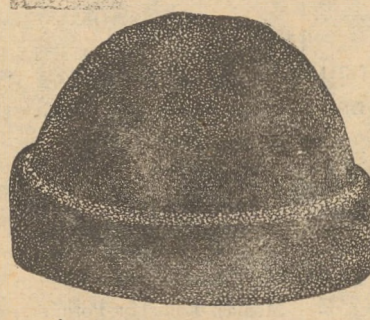
Din cauza unor solviri urgente vînd numai în decurs de un timp foarte scurt 150 bucăți splendide și regulate

orologe cucu,

care mai nainte costau de trei-ori atîta, și singurate pentru prețul bagatel de

fl. 8.50.

Aceste orologe cucu sunt regulate prelîngă garanță și provădate cu băteare; la fiecare batere se ivesc cucul cu plăcutul lui strigăt: „Cucu!” Dulapul e elegant, mare, bogat sculptat în sistem elvețian.

1000 bucăți

cușme rusești

Ignatieff

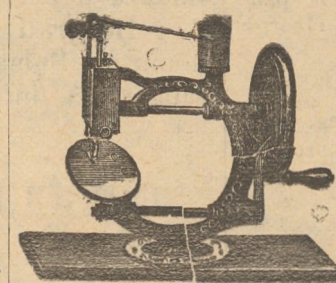
din astrachan imit. fin încrețit, cuprinsite călduros cu vată, trebuie să le vînd cât mai în grabă și le dau cu duzină a fl. 11, — sau singurate cu

fl. 1 pro bucată.

Mașină de cusut pentru familie

pe cea mai nouă construcție costă, în loc de 15 fl., acum numai

fl. 5.50

pedează împreună cu toate recuisele ce-i aparțin și cu instrucțiunea de folosință.

Corturi! În ori-ce preț

se vînd 5600 bucăți corturi gata elegante; deoarece proprietarul are lipsă urgentă de bani, fabrica se desființează cu totul. De aceea se vînd cu pagubă! Cu ori-ce preț!

I. Cort patent sortă bună fl. 1.—	II. Cort Zanella cu bordură atlas fl. 1.50	III. Cort Austria din semi-mătăș fl. 2.—	IV. Cort Anglais, din mătăș fină franceză fl. 3.—
-----------------------------------	--	--	---

Toate corturile sunt construite foarte durabil din cel mai bun material indigen și străin, din stoffe patent, semi-mătăș Zavella, precum și din mătăș de Lyon și provădate cu bețe elegante, tari și frumos decorate, cu șini de oțel și apărătoare de viscole. Mai nainte costau de două-ori și de trei-ori atîta.

Ori-ce comandă, fie cât de mică, se efectuează cu îngrijire și conștiințioasă. Tot ce nu convine se reprimsece fără obiecțiune, se schimbă ori se returnează paralele.

Expedarea se face cu rambursă postală. Comande sînt a se adresa la singura adresă:

Industrie-Handlungs-Haus „zur ungar. Krone“, Wien, 5. Bezirk, Rüdigerergasse Nr. 113.